

ARTISTERIUM

Scroll down for English.

No 10

არტისტერიუმი 2017, თანამედროვე ხელოვნების მე-10 საერთაშორისო გამოფენა ვიზუალური ხელოვნების, რეწვის (craft) და დიზაინის დიალოგს, მათ შორის კავშირებს, ერთმანეთში ტრანსფორმირების და ამ ფონზე ახალი შინაარსის ძიებას ეძღვნება. ვიზუალურ ხელოვნებაში, ისევე როგორც თანამედროვე სტუდიურ რეწვასა და დიზაინში, კონკრეტული მასალების სპეციფიკური მახასიათებლები მათი გამოყენების ფუნქციურ და ესთეტიკურ შესაძლებლობებს განსაზღვრავენ, ხოლო მათი სინთეზი ახალი შინაარსის ობიექტებს ქმნის.

"No 10" როგორც გამოფენის სათაური, ასახავს საგნების, მასალების და ტექსტების ნუმერაციის პრაქტიკას, რომელიც, პროექტის თემატური და იდეოლოგიური დატვირთვის მიღმა, თავისუფალი თვითგამოხატვის პლატფორმადაც შეიძლება გამოვიყენოთ.

მცირე ინფორმაცია შესაძლებელი კვლევის სტიმულირებისთვის: მას შემდეგ, რაც ბრიტანელმა ისტორიკოსმა და ფოლოსოფოსმა რ.გ. კოლინგუდმა თავის წიგნში "ხელოვნების პრინციპები" (1938) ხელოვნებასა და რეწვას შორის განსხვავებების დაზუსტება გადაწყვიტა, რეწვამ თითქოს უკანა პლანზე გადაინაცვლა. ამის ერთერთ მიზეზად რეწვის საბოლოო პროდუქტის ფუნქციონალურობა სახელდებოდა. ამას, გასული საუკუნის 60 და 70 ან წლებში, კონცეპტუალიზმის განვითარებასთან ერთად, სახელოვნებო პრაქტიკის "დემატერიალიზაცია" დაემატა, როდესაც "ხელობის" ცონდის საჭიროებამ უკანა პლანზე გადაინაცვლა. მსგავს განვითარებას ხელოვნება, ცხადია, მარსელ დიუმანის "რედი-მეიდსაც" უმადლოდა. არტისტებმა საკუთარი ნამუშევრების შესაქმნელად სხვა ადამიანების უნარების გამოყენება დაიწყეს. ამ დროს დაიწყო დისკუსიაც იმის შესახებ, თუ ვის ეკუთვნოდა საბოლოოდ ხელოვნების ამ გზით შექმნილი ნაწარმოები, შემსრულებელს თუ იდეის ატორს? როლან ბარტის 1967 წლის ცნობილმა ესსემ "ავტორის სიკვდილი", ავტორობის საკითხიც ეჭვქვეშ დააყენა. სხვა მნიშვნელოვან იდეებთან ერთად ბარტის ესსეში საუბარი იყო იმაზე, რომ არც ერთი ავტორი არ ქმნის ახალს და უნიკალურს, და რომ ნებისმიერი ნამუშევარი უკვე დაგროვებული ინფორმაციის და გამოცდილებების ახალი "ნაკრებია", რასაც უამრავი ასპექტი განაპირობებს, მათ შორის კულტურული მოცემულობა და მაყურებელი (ვიზუალური ხელოვნების შემთხვევაში, რადგან ბარტის ესსე ლიტერატურას ეხებოდა) რომელიც "ამთავრებს" ნამუშევარს.

ვიზუალური ხელოვნების და რეწვის ურთიერთობის ისტორიაში ტრადიციის მიღმა წარმოების უამრავი მაგალითია: სარეწავი მასალებით შექმნილი უფუნქციო საგნები, მასალის პირველადი დანიშნულების საწინაამდდელოდ გამოყენების პრაქტიკები, მეტალის, თიხის, ქსოვილის, მინის, ხის გამოყენება ვიზუალურ ხელოვნებაში და სხვ. დღეს, 21-ს საუკუნეში, შეხებამ, ხელით კეთებამ კიდევ ერთი ახალი მნიშვნელობა შეიძინა. ესაა ტაქტილური კვალი, "ტაქტილური ინფორმაცია" მაღალი ტექნოლოგიების ეპოქაში.

არტისტერიუმი "No 10"-ის მიზანი ვიზუალური ხელოვნების, რეწვის და დიზაინის გამომსახველობით ენას, გამოყენებულ მასალას, მიდგომებსა და საწარმო პროცესებს შორის შემოქმედებითი სინთეზის ძიებაა. ამისთვის, მასალის და ენის "გაცვლის" გარდა, მნიშვნელოვანია

რეწვისთვის დამახასიათებელი ეკონომიკური პოტენციალის, ვიზუალური ხელოვნების ინტელექტუალური და სოციალური შემადგენლის და დიზაინის ფუნქციონალურობის ურთიერთგავლენების და ურთუერთდენადობის (flux) მხატვრული კვლევა.

მაგდა გურული
კურატორი
Artisterium 10/2017

No10

Artisterium's 10th International Exhibition of Contemporary Art is dedicated to the dialogue between visual arts, craft, and design. In so doing it explores the important links between physical form, material and thought, and the ways of transforming one into one another. In visual arts as well as contemporary studio craft and design, it is the specific characteristics of materials that determine their functionality and aesthetic meaning. Thus their synthesis can also create new objects and completely original content.

'No 10,' as the title implies, reflects the practice of enumeration in the philosophical structure of materials and text. It aims to lead them beyond the usual themes and ideologies to a more solid platform of free self-expression.

The British historian and philosopher R. K. Collingwood, in his book "The Principles of Art" (1938) redefined the differences between art and craft by moving the latter more into the background. The pure functionality of craft was identified as one reason for this division. In the 1960s and 1970s, this was added to by the popularization of conceptualism, with its 'dematerialization' of the artistic process and removing the need for a physical 'hand.' Of course, Marcel Duchamp's "Ready Made" was also to "blame" in such a development. Artists began to use other people's skills to create their own works. This concurred with other debates over the meaning of authorship. For to whom did the artwork, in fact, belong; the author of the idea or its producer? Roland Barthes's famous 1967 essay 'The Death of the Author' questioned the fundamental issue of authorship in art and literature. He claimed that no author creates anything truly new or unique, that all original work was merely a 'combination' of pre-existing information and experience. Within this formula, he included the cultural idiosyncrasies of the artist and the role of the spectator, both of whom 'finish off' the work.

In the relationship history between visual art and craft, there are many examples of stepping beyond traditional methodology: non-functional craft objects, deliberate misuse of materials against their purpose, artworks created in clay, fabric, glass, wood and other so-called craft materials. In the early 21st century, such tactile handcrafting is gaining a new purchase within the apparent unreality of the digital era.

Artisterium 'No10' is the search for a synthesis between ready-made materials, language, and new approaches to thought within visual arts, craft, and design. It is the hunt for a physical, economically viable synthesis of the very tangible 'craft' materials of art, within the increasingly chaotic, intangible structures of thought starting to overwhelm contemporary culture.

Magda Guruli
curator
Artisterium 10/2017